

товарів у торговому залі, наданні допомоги у вирішенні господарських ситуацій.

Відповідно до аналізу, що був проведений автором, до інноваційного потенціалу рекламних агентств можна віднести наступні види діяльності, із наданням більш розширених додаткових послуг:

- застосування нестандартних засобів розміщення (розповсюдження) реклами;
- проведення PR-кампаній та вирішення загальнофірмових питань у галузі іміджу;
- надання додаткових послуг із лобіювання;
- проведення майстер-класів, консультування і тренінгів із питань проведення рекламних кампаній та PR-акцій.

Висновки. Таким чином, під інноваційним потенціалом рекламних агентств в сучасних умовах варто розуміти їх максимальні можливості генерувати високу інноваційну активність. Важливою складовою будь-якої інновації є інноваційний потенціал, тому кожному рекламному агентству необхідно знати теоретичні основи, закономірності процесу формування, структуру, джерела зростання, методи оцінки й напрями ефективного використання такого потенціалу. Компетентне та всебічне володіння цими питаннями дасть змогу об'єктивно оцінювати свої можливості, розробляти нові напрями інноваційної діяльності, формувати ефективну стратегію інноваційного розвитку.

Отже, кожному рекламному агентству необхідно визначити оптимальні шляхи удосконалення методики освоєння потенціалу інноваційного розвитку власного підприємства.

Козюра Ігор Валерійович,
д. держ. упр., професор кафедри менеджменту,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ЇХНЯ ІНСТИТУЦІЙНА ПІДТРИМКА: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Вступ. Для розвитку в Україні ефективної моделі регіонального та місцевого розвитку актуальним є врахування зарубіжного досвіду діяльності й підтримки таких інституцій регіонального і місцевого економічного розвитку, як агентства регіонального економічного розвитку (АРЕР), кооперативи та інші організації місцевого розвитку.

Результати дослідження. Заслужовує на увагу канадський досвід діяльності АРЕР, що набуває особливого значення на тлі глобальної

тенденції регіоналізації місцевого врядування, в умовах осмислення та реалізації реформ місцевого самоврядування та децентралізації.

Базовими положеннями довготермінових регіональних стратегій і програм соціально-економічного розвитку є:

- створення позитивного середовища для економічного зростання, обов'язковим елементом якого є сприятливий інвестиційний клімат, належна інфраструктура, упровадження стимулів заохочення підприємців, які бажають ризикнути й інвестувати свій час і кошти в майбутнє регіону;
- опора на існуючі сильні сторони, у першу чергу підтримка урядом ключових економічних галузей провінції, що мають найкращий потенціал для розвитку (“точки зростання”);
- розвиток програм партнерства й співробітництва в різних сферах між органами виконавчої ради, місцевого самоврядування, територіальними громадами, науково-дослідними установами, навчальними закладами, бізнес-структурами, кооперативним сектором, громадськими організаціями.

Інституційний розвиток сфери регіонального і місцевого економічного розвитку потребує налагодження системи освіти, підготовки і перепідготовки кадрів агентств розвитку.

Також, визнаючи необхідність продовження будівництва і зміцнення кооперативного сектору, канадський уряд своїм завданням бачить підтримку розвитку нових кооперативів, нових методів капіталізації і нових моделей кооперації, просування і розвиток альянсів між кооперативами, між кооперативами й іншими підприємствами, підтримку проектів диверсифікації й надання допомоги кооперативам у визначенні способів інвестування цих проектів, а також співробітництво в напрямку кооперативної освіти.

Кооперативи громадського обслуговування – один з найбільш багатообіцяючих секторів зростання для кооперативів. Реструктурування багатьох служб громадського обслуговування пропонує нові для кооперативних підприємств можливості: кооперативну власність на громадські об'єкти транспортної інфраструктури; розширення діяльності кооперативів економічного розвитку територіальних громад у напрямку індустріального розвитку та створення нових робочих місць у місцевих громадах; формування мережі малих і середніх підприємств з метою поліпшення їхньої конкурентоспроможності.

З метою стимулювання економічного розвитку територіальних громад було впроваджено програму підтримки організацій розвитку міських околиць, що передбачала сприяння організаційному становленню, забезпечення фінансування на підтримку розгортання й функціонування

багатоцільових організацій місцевого розвитку, створених жителями міських околиць з низькими доходами. Координація даної програми здійснювалася спільно з урядовими відомствами, зацікавленими в розвитку інфраструктури територіальних громад. Розробка основних ініціатив організацій місцевого розвитку спрямована на поліпшення житлових умов у громадах, підтримку різноманітних місцевих проєктів розвитку підприємництва й кооперативної діяльності. Організації місцевого розвитку стояли у витоків розгортання численних кооперативних починань, у т. ч. – кооперативів з реконструкції житлових будинків, денних дитсадків, транспортних споживчих кооперативів. Крім того, для покращення соціально-економічного добробуту мешканців околиць ці організації започаткували кілька ініціатив із забезпечення зайнятості й навчання населення.

Діяльність організацій сприяла збільшенню самозабезпеченості громадян і самодостатності територій, усуненню фінансових і кваліфікаційних бар'єрів шляхом сприяння у створенні кооперативів, надання сприятливих можливостей для здобуття необхідних для самозайнятості чи започаткування нової справи знань, умінь і навичок.

Підкреслено, що в умовах проведення адміністративної реформи та інших суспільних перетворень в Україні цінним і корисним є канадський досвід реалізації на провінційному й місцевому рівнях управлінських реформ, у яких центр ваги переноситься на попереджувальні заходи, зменшення витрат на адміністрування програм, значне посилення громадської участі й контролю за управлінським процесом.

Проаналізовано концептуальний підхід до розвитку взаємодії регіональних та місцевих органів влади та вдосконалено його шляхом: інституційного забезпечення реалізації державної політики у сфері місцевого самоврядування відповідно до національних пріоритетів; координації відносин уряду з органами місцевого самоврядування; міністерського контролю виконання місцевими радами своїх зобов'язань. Для досягнення оптимального і своєчасного структурного оновлення рекомендовано застосовувати “спрямований консультативний підхід”, який полягає у спрямовуючій ролі центрального уряду в поєднанні з організованими ним консультаціями, та переговорний підхід між центральними органами влади та органами місцевого самоврядування для інших ключових елементів муніципальної системи.

Висновки. Розроблено стратегічні засади розвитку місцевого самоврядування в Україні з урахуванням канадського досвіду, що передбачають: сприяння регіональному та місцевому розвитку; інституційну підтримку через агентства регіонального розвитку; зростання кооперативного сектору місцевої економіки; поширення громадянської

освіти як засобу формування активних громадян, активізації взаємодії з громадськістю; залучення членів територіальної громади до участі в місцевому управлінні; запровадження системи показників вимірювання ефективності діяльності органів місцевого самоврядування; заохочення міжмуніципальної співпраці. На основі вказаного вище перспективним напрямом є обґрунтування пропозицій з запровадження мережі інституцій регіонального й місцевого економічного розвитку в Україні.

Список використаних джерел:

1. Інституційний розвиток місцевого самоврядування в Україні в умовах державно-управлінських реформ : монографія / кол. авт. : І.В. Козюра (кер.), Ю.Г. Іванченко, А.О. Краснейчук, О.М. Руденко та ін.; Ін-т проблем держ. упр. та місц. самоврядування Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – Лубни : Інтер Парк, 2013. – 180 с.
2. Козюра І. Місцеве врядування в Канаді / І. Козюра. – К. : УАДУ, 2001. – 156 с.
3. Козюра І. В. Місцеве самоврядування: канадський досвід для України : монографія / І. В. Козюра. – Полтава : ТОВ «АСМІ», 2013. – 368 с.
4. Реформування місцевого самоврядування в Україні: механізми забезпечення : монографія / кол. авт.: І.В. Козюра (кер.), Ю.В. Буцко, Л.І. Загайнова, Ю.Г. Іванченко та ін.; Ін-т проблем держ. упр. та місцевого самоврядування Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – Полтава : АСМІ , 2009. – 72 с.

Кушніренко Тамара Вікторівна,
асистент кафедри фінансів, обліку і аудиту,
Полтавський інститут економіки і права Університету «Україна»
Перепічай Ірина Ігорівна,
студентка 5 курсу спеціальності «Облік і оподаткування»,
Інститут економіки та менеджменту ВМУРОЛ «Україна»

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ, ФАКТОРИ ВПЛИВУ ТА МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Постановка проблеми. Економічні реформи, що проводяться в даний час в Україні, вимагають від суб'єктів господарювання, незалежно від форм власності, вміння виживати в жорстких умовах конкурентної боротьби та криміналізації суспільства, постійно пристосовуватися до змін